

ЛАЖО Юрій Петрович (03. 05. 1867, м. Свидник, нині Словаччина — 28. 05. 1929, там само) — громадсько-політичний і культурний діяч Пряшівщини. На поч. 20 ст. виїхав на заробітки до США, перед 1-ю світ. війною повернувся на батьківщину. Став актив. борцем за екон., соц., політ. і реліг. права русинів, за що

зазнав переслідувань з боку австро-угор. влади (зокрема на 4 місяці ув'язнений у тюрмі в Пряшеві) та змадяризов. верхівки греко-катол. Церкви. Після війни заснував у Свиднику буд. фірму, 1920 — кооператив «Святая тройца», згодом — низку політ., госп. і культ.-осв. спілок. Співорганізатор С.-д. партії Підкарп. Русі, від якої обраний сенатором парламенту Чехо-Словаччини (1920–24). Домігся знач. держ. допомоги для свого регіону, який зазнав найбільших втрат під час 1-ї світової війни і був економічно найбіднішим у новоствор. Чехо-Словаччині; виступав проти словакізації русинів, за об'єднання Пряшівщини з Підкарп. Руссю та надання їй автономії. 1924 разом із архімандритом Ладомирів. православ. монастиря Віталієм (Максименком) відкрив у Свиднику друкарню з кирилич. шрифтом, що видавала нац.-просвітн. і духовну літературу для насел. Пряшівщини. 1926 передав друкарню Ладомирів. монастирю, завдяки чому він став центром православ'я позарад. зарубіжжя. З нагоди 85-річчя від дня смерті 2014 Л. обрано почес. громадянином Свидника, на одному з будинків у центрі міста йому встановлено мемор. дошку.

М. І. Мушинка

Бібліографічний опис:

Лажо Юрій Петрович / М. І. Мушинка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52931>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).